

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การศึกษาภาคปฏิบัติเป็นหัวใจสำหรับการศึกษาพยาบาล ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาพยาบาลที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นักการศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในการให้ผู้เรียนพยาบาลได้ฝึกปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงของการปฏิบัติหน้าที่พยาบาล เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะและวิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่พยาบาลประจำการถือปฏิบัติอยู่และได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานพยาบาลด้วย ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาภาคปฏิบัติในการศึกษาพยาบาลนั้น จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงในการให้การพยาบาลแก่ผู้รับบริการ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาภาคทฤษฎีมาฝึกปฏิบัติให้การพยาบาลกับผู้รับบริการที่แท้จริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถหรือทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาลที่มีลักษณะมุ่งเน้นการปฏิบัติ

นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลแล้ว การศึกษาภาคปฏิบัติยังช่วยเสริมความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาในการศึกษาภาคทฤษฎีว่าสามารถนำมาปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทางด้านศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติพยาบาลได้อย่างถ่องแท้ขึ้น นอกจากนี้การศึกษภาคปฏิบัติยังมีส่วนช่วยในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีเจตคติในลักษณะของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลอีกด้วย เพราะในการฝึกปฏิบัติงานของผู้เรียนพยาบาลนั้น ผู้เรียนมีโอกาสสัมผัสกับการปฏิบัติของพยาบาลประจำการ ทำให้สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับเจตคติและค่านิยมที่แท้จริงในการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ประกอบวิชาชีพจากประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติงานร่วมกับพยาบาลประจำการในหน่วยงานที่ใช้เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติ

โดยเหตุที่คุณภาพของการศึกษาภาคปฏิบัติ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการจัดหาแหล่งฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการพยาบาล เพื่อสามารถจัดประสบการณ์ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในฐานะพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสถาบันการศึกษาพยาบาลจึงจำเป็นต้องคัดเลือกสถานที่สำหรับใช้เป็นแหล่ง

ฝึกปฏิบัติที่มีระบบบริการพยาบาลที่มีคุณภาพ และมีบรรยากาศสร้างสรรค์การเรียนรู้เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ปัจจุบัน สถาบันการศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ของประเทศไทย จำเป็นต้องใช้สถาบันบริการสุขภาพที่เป็นสถาบันผู้ใช้ผลผลิตทางการศึกษาเป็นแหล่งฝึกปฏิบัติ สำหรับผู้เรียนพยาบาลตลอดจนต้องใช้แหล่งฝึกปฏิบัติอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง ที่สามารถจัดให้ผู้เรียนและผู้สอนการพยาบาลเดินทางไปได้อย่างสะดวก และไม่สิ้นเปลืองงบประมาณค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากนัก ทำให้สถาบันการศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสคัดเลือกแหล่งฝึกปฏิบัติที่ดีได้ จึงต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามลักษณะที่ปรากฏอยู่ในแหล่งฝึกปฏิบัติ นั้น ๆ ซึ่งในบางครั้งไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของพยาบาลในลักษณะที่ควรจะเป็นมากนัก ทั้งนี้เพราะแหล่งฝึกปฏิบัติของการศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่จะเป็นสถาบันบริการสุขภาพที่มีพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานค่อนข้างน้อย นอกจากนี้แล้วบางครั้งพยาบาลวิชาชีพที่มีอยู่จำนวนน้อยนั้นยังต้องรับผิดชอบการปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการพยาบาล เช่น งานด้านธุรการ งานสังคมสงเคราะห์ ทำให้ไม่สามารถจะดูแลให้การพยาบาลแก่ผู้รับบริการได้อย่างเต็มที่ จึงจำเป็นต้องใช้บุคลากรทางการพยาบาลประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้เป็นพยาบาลให้การพยาบาลแทน เช่น ให้ผู้ช่วยพยาบาลเป็นผู้รับผิดชอบงานบริการพยาบาลแทนพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้ไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนพยาบาลได้เรียนรู้แบบอย่างที่ดีในการให้บริการพยาบาล อย่างไรก็ตามสถานการณ์ดังกล่าวมาแล้วนั้นจะมีข้อยกเว้นในแหล่งฝึกปฏิบัติที่มีสถานภาพคือบางสถาบัน อาทิ โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลประจำจังหวัดใหญ่ ๆ บางแห่ง ซึ่งในสถาบันเหล่านี้จะมีพยาบาลวิชาชีพจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการพยาบาลที่มีคุณภาพตามหลักการที่ควรจะเป็นได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาจากการที่สถาบันการศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ไม่สามารถคัดเลือกแหล่งฝึกปฏิบัติได้ก็คือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถจัดการศึกษาภาคปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพในแหล่งฝึกปฏิบัติที่มีอยู่ ซึ่งปัญหานี้เป็นสิ่งที่ท้าทายความรู้ความสามารถของนักการศึกษาพยาบาลเป็นอย่างมาก และหากพิจารณาให้ถ่องแท้แล้ว จะพบว่าคุณภาพการจัดการศึกษาพยาบาลและคุณภาพการบริการพยาบาล มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง ทั้งนี้เพราะการบริการพยาบาลที่ดีมีคุณภาพอย่างมีมาตรฐาน ย่อมจะเอื้ออำนวยให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาไปเป็นพยาบาลประจำการที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานพยาบาลเป็นอย่างดี และสามารถให้บริการพยาบาลที่มีคุณภาพในสถาบันบริการสุขภาพต่อไป ในขณะที่เดียวกันการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพย่อมช่วยพัฒนาคุณภาพของบริการการพยาบาลที่ให้แก่ผู้รับบริการ และยังเป็นตัว

กระตุ้นให้พยาบาลประจำการต้องพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลให้มีคุณภาพอยู่เสมอ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนพยาบาลที่จะเข้ามาสู่วิชาชีพการพยาบาลต่อไป

ดังนั้น นักการศึกษาพยาบาลและพยาบาลผู้รับผิดชอบการบริการพยาบาลของแหล่งฝึกปฏิบัติควรจะพิจารณาร่วมกันว่าจะสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะที่ดีที่สุดได้อย่างไรบ้าง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาด้วยว่าวิธีการปฏิบัติการพยาบาลหรือระบบบริการพยาบาลที่แหล่งฝึกปฏิบัติคือปฏิบัติในปัจจุบันนั้นสมควรจะมีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติอย่างไรเพื่อพัฒนาคุณภาพของบริการการพยาบาลที่ให้แก่ผู้รับบริการให้มีคุณภาพดีขึ้น หรือให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ หรือเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนไป ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนพยาบาลได้มีโอกาสเรียนรู้แบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานของพยาบาล

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันการปฏิบัติร่วมกันระหว่างฝ่ายการศึกษาพยาบาลและฝ่ายบริการพยาบาลเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริการพยาบาลให้สามารถใช้เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมแก่การจัดการศึกษาพยาบาล รวมทั้งการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการปฏิบัติการกิจของแต่ละฝ่ายให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งจะช่วยส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพทั้งการบริการพยาบาลและการศึกษาพยาบาลไปพร้อมกันนั้น ยังไม่ปรากฏเห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนนัก มีเพียงบางสถาบันเท่านั้นที่สามารถดำเนินการได้ในลักษณะดังกล่าว ส่วนใหญ่ผู้สอนการพยาบาลจะพยายามจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายใต้สภาพการณ์ที่แหล่งฝึกปฏิบัติมีอยู่ แต่มีผู้สอนการพยาบาลบางส่วนซึ่งมีจำนวนไม่น้อยเหมือนกันได้พยายามจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กลุ่มผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานพยาบาลในลักษณะ “อุคคคติ” ที่ควรเป็น โดยจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ดังกล่าวแตกต่างหากในแหล่งฝึกปฏิบัตินั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงลักษณะหรือวิธีการปฏิบัติงานที่บุคลากรของหน่วยงานนั้น ๆ ได้ถือปฏิบัติอยู่ ซึ่งการจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานในลักษณะ “อุคคคติ” เช่นนี้ จะทำให้การพัฒนาคุณภาพของการศึกษาพยาบาล และคุณภาพของการศึกษาพยาบาล และคุณภาพของการบริการพยาบาลเป็นไปได้ไม่ดีนัก

นอกจากนี้ ในการสัมมนาพยาบาลศาสตร์ศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 1 ซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ 8-11 กันยายน 2530 ที่ประชุมได้ระบุดึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามที่คาดหวังนัก อาทิ การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติยังไม่สอดคล้องกัน อาจารย์ผู้สอนยังไม่เป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติการพยาบาล วิธีการเรียนการสอนไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบ บุคลากรพยาบาลของหอผู้ป่วยที่ใช้เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติมีขีดจำกัดทางด้านภาระงานและความรู้ ทำให้ไม่สามารถจะร่วมรับผิดชอบในการสอนได้ เป็นต้น ซึ่งที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะให้มีการจัดทำโครงการความร่วมมือระหว่างฝ่ายการศึกษาและฝ่ายการบริการพยาบาลขึ้นเพื่อให้สถาบันการศึกษาพยาบาล

สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพสูงสุด และสถาบันการบริการพยาบาลสามารถให้บริการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพสูงสุดในขณะเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาหารูปแบบวิธีทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษาพยาบาล และสถาบันการบริการพยาบาลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของการศึกษาพยาบาลและบริการพยาบาล

โดยที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ใช้โรงพยาบาลหาดใหญ่เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ซึ่งได้รับความร่วมมือด้วยดีมาตลอด แต่คณะพยาบาลศาสตร์และฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลหาดใหญ่ยังไม่ได้กำหนดรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาพยาบาลและการบริการพยาบาลที่ชัดเจน ดังนั้น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ จึงจัดทำโครงการวิจัยนี้ขึ้นเพื่อศึกษาหารูปแบบที่เหมาะสมในการร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาพยาบาล และการบริการพยาบาลระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ รวมทั้งผลของความร่วมมือดังกล่าวที่มีต่อการจัดการศึกษาพยาบาลและการบริการพยาบาลเพื่อจะได้หาแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาพยาบาลของคณะพยาบาลศาสตร์ และการบริการพยาบาลของโรงพยาบาลหาดใหญ่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการทำงานร่วมกัน ระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่
2. ศึกษาผลของการทำงานร่วมกันระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ ต่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาการวิจัยของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่
3. ศึกษาผลของการทำงานร่วมกันระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาอาจารย์ และการพัฒนางานวิจัยของคณะพยาบาลศาสตร์
4. ศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์พยาบาลต่อการมีบทบาทร่วมในการบริการพยาบาล
5. ศึกษาความพึงพอใจของพยาบาลประจำการต่อการมีบทบาทร่วมในการจัดการเรียนการสอน
6. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของแหล่งฝึกปฏิบัติ

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบที่เหมาะสมในการทำงานร่วมกัน ระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ ควรเป็นอย่างไร
2. ผลของการทำงานร่วมกันระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ ต่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาการวิจัยของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่เป็นอย่างไร
3. ผลของการทำงานร่วมกันระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ ต่อการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาการวิจัยของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นอย่างไร
4. อาจารย์พยาบาลพึงพอใจต่อการมีบทบาทร่วมในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
5. พยาบาลประจำการพึงพอใจต่อการมีบทบาทร่วมในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
6. นักศึกษาพยาบาลพึงพอใจต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของแหล่งฝึกปฏิบัติอย่างไร

คำจำกัดความของการวิจัย

รูปแบบที่เหมาะสมในการทำงานร่วมกัน หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริการพยาบาลให้สามารถใช้เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติที่เหมาะสมแก่การจัดการศึกษาพยาบาล รวมทั้งช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติภารกิจของแต่ละฝ่ายให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งจะช่วยส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ ทั้งการบริการพยาบาลและการศึกษาพยาบาล ไปพร้อมกัน

การพัฒนาคุณภาพการพยาบาล หมายถึง การปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติพยาบาลเพื่อให้ผู้รับบริการได้รับบริการที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ถูกต้องตามหลักวิชาการและทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไป

การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การปฏิบัติหรือการเปลี่ยนแปลงลักษณะการทำงานของบุคลากรทางการพยาบาล เพื่อให้บุคลากรของการพยาบาลมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติพยาบาล

การพัฒนาการวิจัย หมายถึง การปฏิบัติหรือการเปลี่ยนแปลงลักษณะการทำงานของบุคลากรทางการพยาบาล เพื่อให้บุคลากรทางการพยาบาลได้ร่วมกันทำวิจัยทางการพยาบาลเพิ่มขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง การรับรู้ทางบวกของอาจารย์และพยาบาลที่มีต่อการทำงานร่วมกัน รวมถึงการรับรู้ทางบวกของนักศึกษาต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของแหล่งฝึกปฏิบัติ
 บรรยากาศการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล

ขอบเขตการวิจัย

โครงการวิจัยนี้ จะทำการศึกษาเฉพาะหอผู้ป่วยที่มีพยาบาลวิชาชีพ ผู้ซึ่งสมัครใจจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา โดยที่พยาบาลวิชาชีพเหล่านี้จะมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการบริการพยาบาล และหน้าที่รับผิดชอบรองในการให้การศึกษาแก่นักศึกษาพยาบาล ส่วนอาจารย์พยาบาลที่ศึกษาจะมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการให้การศึกษาแก่นักศึกษาพยาบาล และมีหน้าที่รับผิดชอบรองในการให้บริการพยาบาล

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดอยู่หลายประการที่สำคัญอันเป็นอุปสรรคสำคัญของการวิจัย ได้แก่

1. การเปลี่ยนหอผู้ป่วยของพยาบาลประจำการ เนื่องจากนโยบายของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ ได้กำหนดให้พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานใหม่ใน 1 ปีแรก ต้องหมุนเวียนไปตามหอผู้ป่วยต่าง ๆ อีกทั้งมีการโยกย้ายการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการไปหอผู้ป่วยต่าง ๆ ตามความเหมาะสมทำให้มีการเปลี่ยนตัวกลุ่มทดลองในขณะที่มีการทำวิจัย
2. การเปลี่ยนตารางหมุนเวียนของนักศึกษาพยาบาลในบางหอผู้ป่วย เช่น หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมมีการเปลี่ยนทุกสัปดาห์ อาจทำให้มีผลต่อการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาได้เนื่องจากนักศึกษามาร่วมปฏิบัติงานอยู่ในหอผู้ป่วยเป็นระยะเวลาสั้น ๆ เพียงหอผู้ป่วยละ 3 วัน เท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. คณะพยาบาลศาสตร์ สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกับฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจัดการศึกษาในการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการในการใช้งานด้านบริการพยาบาล ได้อย่างมีคุณภาพสูงสุด
2. ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลหาดใหญ่ สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกับคณะพยาบาลศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บริการพยาบาลแก่ผู้รับบริการได้อย่างมีคุณภาพสูงสุด

3. ฝ่ายการศึกษาพยาบาลและฝ่ายบริการพยาบาล สามารถใช้รูปแบบความร่วมมือที่ได้ศึกษามี ไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางการทำงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาพยาบาล และการบริการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด